

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnements voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van de Tijd.

ZATURDAG 10 MEI.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Mei.

Gisteren is in de Tweede Kamer, nadat zij de voordragt tot verhoging van het VIIIe hoofdstuk der staatsbegroting, benevens eenige wetsontwerpen van plaatselijk belang had aangenomen, de onttegeningswet voor den spoorweg van Leyden naar Woerden behandeld. Slechts twee leden hebben daartoe het woord gevoerd: de heer Meylink, die tegen, en de heer Schimmelpenninck, die voor het ontwerp sprak. De heer Meylink plaatste zich in zijn redevoering op een verkeerd terrein. Hij trad in een beoordeeling der concessie, maakte eenige aanmerkingen op de rigting, die hier en daar van de rechte lijn afwijkt, en liet het voor een groote grief aan dat de Hagenaars, die lange reizen naar Utrecht willen reizen, te Woerden zullen moeten overstappen. Om deze en andere redenen van gelijk gewicht zal de heer Meylink tegen de voordragt stemmen. De heer Schimmelpenninck is van oordeel dat de Kamer slechts te beslissen heeft over de vraag of het algemeen belang door de geprojecteerde lijn wordt bevorderd. Hij meent van ja. Trouwens dit punt kan aan geen twijfel onderhevig zijn. Daarom bestaat dan ook bij sommige tegenstanders van deze lijn het streven om die vraag, waar het eigenlijk afleef op aan komt, ter zijde te laten, en de concessie zelve als onderwerp voor hun beschouwingen en als motief voor hun stem te nemen. Zowel in de Verslagen der Kamer als in de redevoering van den heer Meylink behoeft dat streven door het onjuiste en onbillijke daarvan is helder en flink uiteengezet in twee vlagschriften van den hoogleraar Vissering, waarvan wij de lezing aan elk, die belang in deze kwestie stelt, zeer kunnen aanbevelen. Wij hopen dat die leden der Kamer, welke gemeend hebben de verleende concessie te moeten afkeuren, onbevungen genoeg van oordeel zullen zijn, om zich daardoor niet te laten medeslepen tot het verwarren van twee zaken, die gescheiden behooren te worden gehouden. Trouwens, hoe de Kamer in gemoede zou kunnen verklaren dat de spoorweg van Leyden naar Woerden een aangelegenheid is niet van openbaar nut, komt ons onbegrijpelijk voor.

Van veel belang voor de oplossing van dit vraagstuk zal de houding der Regering zijn. De heer Thorbecke, wien het als minister van Binnenlandsche Zaken in het bijzonder aangaat, is met de voorwaarden der concessie niet ingenomen, welke door zijn voorganger, baron van Heeckeren, verleend werd. Het zou ons echter zeer verwonderen dat hij een verwerping, om die reden, der concessie door de Kamer niet zou afkeuren. Het moet de beraadslaging worden voortgezet, maar de heer Thorbecke naar Overijssel is vertrokken om de verwoesting, door den brand van Enschede veroorzaakt, in oogenschouw te nemen, is de verdere behandeling tot een lateren dag, waarschijnlijk Maandag, uitgesteld.

In weerswil van al de belangstelling, welke voor den aanleg van spoorwegen op Java schijnt te bestaan, is het nogtans te voorzien dat wanneer deze zaak in de Tweede Kamer ter sprake mogt gebragt worden, zich wel eenheid in de beraadslagingen zal vertoonen, omdat de gezigtspunten omtrent den aanleg der wegen en de daartoe te verleenen concessie, zeer uiteenlopend zijn. Het ware echter te wenschen dat men ten minste in de hoofd-punten tot eenheid kon geraken en het eenvoudigste middel kiezen, om tot het doel te geraken, het doen omtrent van spoorwegen aan te leggen, die niet op enkele plaatsen van Java, maar op de voornaamste punten waar de behoefte dit vordert en, onderling verbonden, de gebrekkige vervoersmiddelen vervangen. Daarvoor alleen zal mogelijk zijn den grondslag te leggen, waarop men tevens streven wil, namelijk de aanwinst der spoorwegen te verkrijgen een groote uitbreiding van den handel door ontginning van gronden, die thans onvruchtbaar liggen, omdat zij van alle gemeenschap afgescheiden zijn, en alzo geen voordeel opleveren. Het is niet te onzen eer dat men voor het eerst ernstig aan den aanleg van spoorwegen op Java gedacht is, zijn verschillende plaatsen be-

raad en concessie voor den aanleg aangevraagd, zoo voor een geheel zamenhangend spoorweg-net als voor enkele hoofdbanen. Dit heeft echter niets voortgebragt dan verslagen van commissiën en adviezen van ingenieurs, daartoe door de Regering benpemd. Men kon in deze gewichtige zaak niet tot een besluit komen, tot eindelijk de Regering besloot den heer Stieltjes een onderzoek te doen instellen, waarvan de rapporten nog te gemoet gezien worden.

Hoewel er wel niemand zal gevonden worden, die het groot belang der spoorwegen ontkent, blijft het toch van gewicht zich te verstaan over de beste wijze van aanleg. Verlangt men werkelijk den kortsten weg en het eenvoudigste middel te kiezen, dan kan er geen sprake zijn van geïsoleerde concessiën, die, al of niet op verschillende grondslagen berustende, te zamen bezwaarlijk een geheel zullen uitmaken. De ondervinding heeft zoowel in ons vaderland als daar buiten reeds vele jaren doen zien, dat geïsoleerde wegen, aan verschillende maatschappijen behorende, minder raadzaam zijn dan concessie te verleenen voor een zamenhangend net aan ééne onderneming. Duitschland vooral heeft daarvan maar al te zeer het bewijs gegeven, en welke voordeelen een goed doordacht algemeen spoorweg-plan oplevert, daarvan geeft België een sprekend voorbeeld.

Vreemd is dus het beweren van sommigen, die overigens zeer voor de zaak der spoorwegen op Java ijveren, dat de aanleg van op zich zelf staande lijnen en verschillende concessiën verkieslijk kan zijn. Het denkbeeld van anderen, om op Java een soort van profiel aan te leggen, ten einde uit het resultaat, dat deze lijn oplevert, de meerdere of mindere behoefte aan spoorwegen af te meten, mag ook onpraktisch worden geacht. Behalve dat hiertoe veel tijd verloren zou gaan, is het niet mogelijk dat men op Java één lijn, waar ook aangelegd, tot maatstaf voor de overigen kan aannemen.

Er is nog een omstandigheid, welke bij verschillende op zich-zelf staande concessiën groote moeilijkheden zou kunnen opleveren. Het gouvernement heeft, zoo als wij reeds opmerkten, den heer Stieltjes met een zending naar Indië belast, om in deze aangelegenheid een onderzoek in te stellen. Het is natuurlijk dat het gouvernement zulk een gewichtige taak niet aan dien bekwaamen ingenieur zal hebben opgedragen, zonder hem groot vertrouwen te schenken; de adviezen van dien heer zullen dus ongetwijfeld van veel invloed zijn op het besluit door de Regering te nemen. Nu kan men wel reeds vooraf aannemen dat een der hoofdbezwaren bij de aan te leggen spoorwegen zal zijn, het in overeenstemming brengen van het belang van handel en industrie met het defensie-wezen. Wat van moeilijkheden zouden dus niet bij herhaling te voorschijn komen, wanneer de verschillende aanvragen om concessie telkens aan de adviezen van den heer Stieltjes moesten worden getoetst, terwijl die bezwaren bij zamenvatting van al de aanvankelijke noodige banen in ééne concessie, gereeder overzien en uit den weg geruid kunnen worden.

Wij menen op Java de spoorwegen nuttig doen zijn en zonder groot bezwaar voor de schatkist tot stand gebragt hebben, dan behoort omtrent den aanleg van verschillende lijnen uit het binnenland naar de havens van verschepping en omtrent haar onderlinge verbinding met ééne enkele onderneming overeengekomen te worden.

Het is bekend dat de tegenwoordige minister van Koloniën deze meening insgelijks is toegedaan. Aan den anderen kant laten zich stemmen hooren, die het concessioneeren van geïsoleerde lijnen aanraden. Het is te vrezen dat langs dien weg nimmer een stelselmatig geheel te verkrijgen zal zijn; de ervaring met de binnenlandsche spoorwegen opgedaan, heeft doen zien, welke groote belangen miskend kunnen worden, als de Regering afzonderlijke wegen concessioneert. Wij hopen dat de geschiedenis van den binnenlandschen spoorwegbouw vruchten dragen moge voor Java. De Regering is nog aan niets verbonden, en heeft het dus in hare magt te zorgen dat aldaar met de minste kosten voor den Staat het beste geheel van spoorweg-verkeer worde aangelegd.

Te gemakkelijker zal haar dit vallen, dewijl haar reeds

voorslagen gedaan zijn, ten aanzien eener concessie voor een Indiesch spoorweg-net. De stukken, die hierop betrekking hebben, vindt men verzameld in twee brochures, welke onder den titel van „Stoom-Spoorweg-vervoer op Java“, I en II, in den jongsten tijd het licht hebben gezien. Het plan, dat daarin bloot gelegd wordt, en de voorwaarden, welke als grondslagen voor de concessie worden aangeduid, schijnen ons toe over het algemeen aanbevelingswaardig te zijn. Mocht daarvan het gevolg wezen dat, op voor den Staat aannemelijke voorwaarden, een goed spoorweg-net op Java werd gekoncessioneerd en aangelegd, er zou zoowel aan die kostbare kolonie als aan het moederland een gewichtige dienst bewezen zijn.

Zoo even ontvangen wij de tijding, dat Hunne Hoogwaardigheden, Mgr de aartsbisschop van Utrecht, Mgr de bisschop van Haarlem en Mgr de la Geneste, des namiddags den 7^e Mei in welstand te Rome zijn aangekomen.

Men leest in den Gelderlander: „Er bestaat te Rome tusschen de groote Markt (Piazza Navone) en den Engelenburg (Ponte Angelica) een Kerk en Hospice, onder de benaming van Maria dell' Anima, doch bij Nederlanders, Belgen etc., onder die van Teutonische of Duitse Kerk bekend. De stichting hiervan, voor armen en peligrims der Duitsche natie, had plaats in 't jaar 1386, door Jozeph Peters en zijn huisvrouw Catharina, beide uit Dordrecht van geboorte. Theodorus van Nieuw, naderhand Canunnik van St. Servatius te Maastricht, was de eerste begunstiger en voortzetter van dit goeddadig werk; later kwamen er nog vele giften en fondsen van Vlamingen en Duitschers bij. Onder de Nederlanders welkenoers munt vooral uit de Cardinal van Enkenvoort, die het prachtig monument voor Pius Adrian VI in het vergulde koor der Kerk liet oprijzen, en veel geld en huzen schonk. — Ook heeft nog uit Hubertus Faber van Maastricht, Arnoldus de Vlaming van Amsterdam, en Paulus van Middelburg, bisschop van Fossombrone in de Kerkelijke Staten, welke allen, benevens vele andere Nederlanders, Belgen etc., in dit schoone bedehuis begraven liggen.

Na de Revolutie van 1848 ontstond er geschil, wien die Kerk en gesticht cum annexen in regten toekwam. Z. D. H. Mgr J. Zwijnen, Aartsbisschop van Utrecht, schonk in den jare 1856 zijne volmagt aan onzen landgenoot den Wel Eerw. Heer J. Peters, die destijds te Rome zijne theologische studiën voltrok, om de regten der Nederlanders te verdedigen en te revindiceren. De meeste Hollanders te Rome geloofden, dat Z. Ew. niet veel zoude uitwerken, doch binnen één maand bragt hij de zaak zoo ver, en weerdigde de argumenten der Duitschers, die het gesticht voor Oostenrijk wilden behouden, zoo bondig, dat zij zich gewonnen moesten geven; en de Cardinals zeiden, dat de Hollanders hante regten zouden terug bekomen.

Volgens advies der sacra visita (Congregatie met het onderzoek belast) werd er besloten, en door den H. Vader bekrachtigd, dat de Nederlandsche peligrims enz., even als die van andere regthebbende natien, er in zouden opgenomen en gelogeed worden, en dat er jaarlijks 300 a 350 Neêrlandsche guldens voor eenen kapellaan of priester zouden worden uitgeteerd.

Gisteren verspreide zich het gerucht, dat te Enschede een vreeselijke brand was uitgebarsten. Nader tijdingen bevestigen dit. Volgens heden ontvangen berichten zou het geheele stadje, dat ongeveer 4000 zielen telt, met uitzondering van twee fabrieken in de asch gelegd zijn. De brand is ontstaan in een kleine woning, en de hevige wind, die telkens van rigting veranderde, verspreide de vlam zoo snel naar alle kanten dat de brandspuiten, die in werking gebragt waren, al spoedig niet langer bediend konden worden en de brandweer zich moest redden om niet zelve in de vlammen om te komen. Er is weinig gered kunnen worden, en naar men zegt zijn er ook menscheleven bij die ramp te betreuren.

De inwoners zijn, van alles ontbloot, in het open veld gelagerd, of hebben bij de boeren in den omtrek een overnachtsplaats gevonden. Er is dringende behoefte aan levensmiddelen. Uit naburige gemeenten zijn bereids koren met brood, enz. naar de plaats der ramp gezonden. Het aanzienlijk getal werklieden, dat in de vele fabrieken werkte, is door deze ramp geheel van middel van bestaan beroofd, en het is te wenschen, dat de liefdadigheid der landgenooten, spoedig hulp verleene. Reeds heeft zich te dezer stede een commissie gevormd, welke zich bereid verklaart tot de ontvanging van siften. Zij bestaat uit de heeren A. van Bosse, C. P. van Eeghen, J. E. Bonnike, L. A. Bienfait, David Brodie en A. B. van der Vis.

Naar men meldt, is aan Z. M. den Koning van deze gebeurtenis onmiddellijk per telegraaf kennis gegeven.

De minister van Financiën maakt beken dat bij hem ontvangen is eene muntbiljet van 50 gulden, door een onbekende, onder het postmerk Utrecht van den 5den Mezer, tot voldoening eener sedert vele jaren aan 's Rijks schatkist verschuldigde gelijke som ingezonden.

Van eene geachte zijde worden wij aangezoekt te melden, dat het gisteren door ons medegedeelde bericht wegens bedenkingen, door deskundigen op de aanhangige plannen der doorgraving van Holland op zijn smalst gemaakt, in eenige opzichten niet geheel naauwkeurig is. Zoodra het onderzoek door de kamer van koophandel ingesteld, zal zijn afgelopen, hopen wij in de gelegenheid te zijn een vollediger bericht deswege mede te deelen.

(Handelsblad)

TWEDE KAMER.

Zitting van Donderdag 7 Mei.

In deze zitting is een aanvang gemaakt met de beraadslaging over de onderwerpen, tot welke behandeling in de vorige vergadering besloten was.

Het eerst werd in behandeling genomen het wets-ontwerp tot verhoging van Hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1864 (Loodsgeelden). Bij die gelegenheid gaf de minister van Marine eenige inlichtingen welke in het eindverslag gevraagd werden omtrent de meerdere scheepsbeweging die tot de verhoging aanvaar had geleid, en legde daartoe over eene opgaaf van de geraamde en werkelijke opbrengsten der loodsgeelden over 1860 en 1861, welk stuk gedrukt en aan de leden ter beschikking zal worden. Daarna werd het wets-ontwerp met 59 stemmen aangenomen.

Hierop werd het wetsontwerp, na eene kleine wijziging, met algemeene (59) stemmen aangenomen.

Alvorens de beraadslagingen werden geopend over het wetsontwerp tot ontiening van perceelen ten behoeve van den aanleg van straten, enz., voor de regelmatige uitbreiding van Rotterdam, bragt de heer Guljé, namens de commissie voor alle verzoekschriften, op eenige dit onderwerp betreffende adressen verslag uit, met welks konkluzie de vergadering zich vereenigde. Vervolgens voerde over dat onderwerp het woord de heeren Wintgens, Mackay, Ilzerda, Hoynck van Papendrecht, van Goltstein, Poortman, Storm van 's Gravesande, van Heukelom en de minister van Binnenlandsche Zaken, waarna de algemeene beraadslagingen gesloten werden.

Geene beraadslagingen hierover meer gevoerd wordende, werd dit ontwerp met 39 tegen 23 stemmen aangenomen.

Vóór hebben gestemd de heeren, de Bieberstein, Blussé van Oud-Alblas, Heemskerk Az., van Franck, Bots, Fransen van de Putte, Guljé, Storm van 's Gravesande, Cornélis, Delprat, Kingma, Ilzerda, Hoekwater, van Hoëvell, van Forstest, van Bosse, ter Brugge, Hugenholz, Kerstens, Beens, van Goltstein, Zylker, Wichers, Jaspers, Dullert, Anemaet, Meunonides, Hoynck van Papendrecht, Wybenga, Luyben, van Eck, Dumbor, van Diggelen, Kien, Poortman, van der Linden, de Lom de Berg, Heemskerk Bz., Blom en de Voorzitter.

Tegen hebben gestemd, de heeren: de Brauw, Druymer van Twist, Begram, Schimmelpenninck, van Zuylen aan Nyvelt, van Lidth de Jende, Lycklama à Nijeholt, van Heukelom, Mackay, van Voorthuysen, van der Veen, van Asch van Wijck, Dirks, Hoffman, Slicher van Domburg, Meylink, van Nispen van Sevenster, Mijer, Elout van Soeterwoude, Wintgens, Faets van Amerongen en Westerhoff.

Daarna werd zonder beraadslaging aangenomen het wetsontwerp tot ontiening van perceelen ten behoeve van den aanleg van een kanaal van Apeldoorn naar Dieren met algemeene (61) stemmen.

Nadat de Commissie voor de Verzoekschriften bij monde van de heeren Blom en Cornélis omtrent de bij de Kamer ingekomen adressen aangaande het wetsontwerp tot ontiening van perceelen ten behoeve van den aanleg van een spoorweg van Leiden naar Woerden verslagen had uitgebragt, voerden daarover het woord de heeren Meylink en Schimmelpenninck.

Op voorstel des Voorzitters is besloten, de beraadslaging morgen voort te zetten.

In deze zitting heeft de heer Dumbor, gekozen in het kiesdistrict Deventer, als lid der Kamer zitting genomen, nadat hij hem in handen des Voorzitters, die daartoe van wege Z. M. den Koning gemachtigd was, de bij de Grondwet gevorderde eeden waren afgelegd.

Aan de Kamer is mededeeling gedaan:

1. dat zijn ingekomen van wege den minister van Koloniën inlichtingen op de verslagen der Kamer op de Oost-Indische regeringsverslagen over 1857 en 1858, welke stukken aan eene commissie van drie van onderzoek zijn verzonden: 2. dat de afdeelingen tot rapporteurs hebben benoemd: voor het wetsontwerp houdende de goedkeuring van artikelen der handelsvereeniging met Turkije gesloten, de heeren: Faets van Amerongen, van Zuylen aan Nyvelt, van Goltstein en Heemskerk Bz.; voor het wetsontwerp tot ontiening van perceelen voor den aanleg van een spoorweg van Utrecht naar Kullenburg, de heeren: Bots, van Lidth de Jende, van Voorthuysen,

van Goltstein en Dullert; 3. dat is ingekomen eene memorie van beantwoording op het voorloopig verslag der Kamer omtrent het met België gesloten verdrag aangaande de Maaskeuvel. Dit stuk zal verzonden worden naar de betrokken commissie van rapporteurs, die echter onvolledig is geworden door de afstreding van leden, en dus door de afdeelingen van September en Oktober zal moeten worden aangevuld.

's GRAVENHAGE, 8 Mei. De heer Thorbecke, minister van Binnenlandsche Zaken, is ten gevolge van de ontvangen berichten nopens den brand te Enschede, heden na afloop van de zitting der Staten-Generaal, derwaarts vertrokken. Morgen zal de Tweede Kamer dien ten gevolge geene zitting houden.

DORDRECHT, 8 Mei. Heden middag ten 12 ure heeft de onthulling plaats gehad van het standbeeld van Ary Scheffer. Z. Exc. de Kommissaris des Konings in de prov. Zuid-Holland heeft de plegtigheid bijgewoond, waarbij eene feestouverture en kantate (met woorden van den heer van den Bergh) van den heer Böhme is uitgevoerd; daarna heeft Dr. Voller eene rede gehouden.

Het standbeeld was des avonds van 10 tot 11 ure met Bengaalsch vuur verlicht.

HOORN, 8 Mei. Op de markt alhier werden aangevoerd 140 stapels Kaas. Prijs: kleine Hooi f 24.

DELFT, 8 Mei. De prijzen der Boter waren heden: f 44 a f 50.

WORMERVEER, 7 Mei. Ter kaasmarkt van heden waren aangevoerd 20 stapels; de hoogste prijzen waren f 23½ voor kleine, en f 18 voor middelbare; per 50 Ned. £.

GOUDA, 8 Mei. De veemarkt van heden met gewonen aanvoer; vare koeijen of vetweijers 1e kwal. wel te verkoopen, 2e kwal. traag. Melkkoeijen en vette schapen mede traag. Magere varkens en biggen vlug.

Hooikaas f 16 a f 17.50 per 50 Ned. £.

Goeboter f 0.96 a f 1.02; Weiboter f 0.86 a f 0.92 per Ned. £.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 8 Mei. Volgens de *Patrie* zal de heer Lavalette aanstaanden Dingsdag naar Rome vertrekken.

Het blad zegt voorts dat de Keizer van China een buitengewoon gezantschap zal zenden naar Frankrijk en Engeland.

MADRID, 8 Mei. De hertog van Brabant is naar Brussel vertrokken.

St. PETERSBURG, 8 Mei. Volgens het *Journal de St. Pétersbourg* is generaal Lambert om redenen van gezondheid definitief ontslagen als stadhouder van Polen. Zijn opvolger wordt nog niet genoemd. Generaal Luders is gisteren naar Warschau teruggekeerd.

APHENE, 4 Mei. De gemeenteraad van Nauplia, heeft alle besluiten der opstandelingen vernietigd. De inwoners dier stad hebben aan generaal Hahn eene eersabel geschenken.

Te Syra en Tripolizza hebben voor eenige dagen eenige inhechtenisnemingen plaats gehad.

TURIJN, 8 Mei. Naar men verzekert is eene commissie van vijf leden benoemd, om te onderzoeken in hoe verre de uitgewekenen, die zich in deze stad bevinden, aanspraak hebben op subsidiën van wege het goevernement.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Mei. Gisteren avond is de Koning der Nederlanden hier gearriveerd. Op bevel des Keizers was prins Joachim Murat Z. M. tot Compiègne te ontmoet gereisd. Aan de grenzen hadden zich als dienstdoende officieren bij Z. M. aangemeld: de markies de Toulangeon, adjudant des Keizers, de kapitein Rolin, ordonnans officier, de markies de Gricourt, kamerheer, en de markies de la Tour-du-Pin-Montauban, stalmeeester. Ook H. M. de Koningin was den Koning tot Compiègne te ontmoet gegaan.

Op het stationsplein stond eene afdeeling *Cent-gardes*, die den Koning en de Koningin bij hunne aankomst naar de Tuilerien eskorteerden, waar de Keizer en de Keizerin benevens de keizerlijke prins, omringd door de grootofficieren der kroon en het geheele hof het vorstelijk paar verwachten. De wederzijdsche begroeting was zeer hartelijk; de Koning kuste den jongen prins herhaalde malen. Kort daarna was diner ten hove, waarbij alle genoodigden in gala verschenen.

Heden hebben HH. MM. de Koning en de Koningin der Nederlanden, gezeten in hetzelfde rijtuig met den Keizer en de Keizerin, een uitstapje gemaakt naar Saint-Cloud. Ongeveer half ure hebben de gezamenlijke ministers, bij het uitteengaan van den minister-raad, hunne opwachting gemaakt bij den Koning. Morgen zou de Koning door prins Napoleon worden vergezeld naar de weiden in het bosch van Boulogne.

Ludens de berigten zal prins Napoleon zich Zon-

dag aanst. te Marseille op het stoomschip *Prince Jérôme* naar Napels inschepen. De *Presse* zegt bij deze gelegenheid dat deze reis welligt tot oogmerk heeft een verandering te brengen in de traktaten tusschen het Fransche goevernement en dat van Viktor Emmanuel.

— Generaal de Goyon heeft Rome nog niet verlaten. Volgens een blad was zijn vertrek door een toevallige omstandigheid verdaagd; ten gevolge hiervan zou nu ook de heer Lavalette nog eenige dagen wachten om naar zijn post terug te keeren.

— Het antwoord van den bisschop van Poitiers aan den heer Billaut is in druk verschenen. Mgr Pie wijst daarin op de gestadige bespieding, waarvan hij het voorwerp is, en voorspelt ten slotte een zware kastijding aan elk gezag, dat de voorregten van den H. Stoel mogt aanranden.

— Een korrespondentie in de *Indépendance Belge* geeft een verklaring der reis van den heer de Lavalette naar Londen, welke reis geen ander doel zou hebben gehad dan Engeland er toe te bewegen zich bij een gemeenschappelijk ventie in de Amerikaansche geschillen aan te sluiten. Een overeenkomst zou nu gesloten zijn om vooreerst tot het voorstellen van eene schikking aan Amerika over te gaan, en, mogt ze geweigerd worden, die dan door een zending troepen met geweld op te leggen. Frankrijk zou dit voorstel hebben gedaan, doch Engeland 't niet aangenomen hebben dan op voorwaarde dat alvorens de Romeinsche kwestie moest geregeld worden. De keizerlijke regering had dien eisch niet verwacht, doch zich evenwel door deze behendige afleiding, zegt de korrespondentie, van zijn plan niet laten afleiden, en wijl het zelf wenschte ten spoedigste aan de Italiaansche zaak een einde te maken, had zij Englands voorstellen die krachtig door prins Napoleon ondersteund werden, aangenomen.

De terugroeping van generaal de Goyon zou nu het voorwerp zijn der ontruiming van Rome, en deze terugroeping zou het Britsche kabinet er toe geleid hebben om in de Amerikaansche zaken met Frankrijk te interveniëren. De korrespondentie beweert dat deze mededeelingen uit zeer goede bron afkomstig zijn en de berichtgever er bij voegt dat de toenadering, die tusschen Oostenrijk en Engeland scheen te zijn ontstaan Frankrijk te eerder had genoot in de voorstellen van Engeland betreffende Italië toe te treden.

Te Parijs geloofde men aan een toenadering van dien aard en men schreef het daaraan toe, dat geen Engelsche politieke notabiliteit, zelfs niet Sir Hudson, Viktor Emmanuel naar Napels had begeleid. De korrespondentie besluit met de bewering dat Frankrijk ten koste van alles wil vermijden zijn bondgenootschap met Engeland ten bate van Oostenrijk verzwakt te zien, en daarom tot alle concessiën zou willen overgaan.

— Men spreekt er van dat maarschalk Pélissier niet wel meer bij het hoofd is. Zoo zou hij dezer dagen uit Algiers — men weet dat hij goeverneur-generaal dier kolonie is — den minister van Oorlog een dépêche gezonden hebben, niets anders behelzende dan deze woorden: „Waarde ambtgenoot, verrek!”

De minister van Oorlog toonde dezen brief den Keizer, die glimlagchend zeide dat het hem niet, maar den minister van Oorlog raakte. Men verneemt verder dat Pélissier bij de jongste wapenschenouwing der troepen te Algiers en in de omstreken, voor het front verscheen, een zeer fraai Arabisch paard berijdende, met den degen in de hand, maar in katoenen kamerjapon, en met een sjaapmuts op het hoofd. Men overreedde hem naar huis te gaan, tegen hij deed, doch onderweg uitroepende: „Hier, soldaten! ik ben Pélissier, hertog van Malakoff!”

— De reden van het ontslag van Menotti Garibaldi, als kommandant van het korps Genuesche vrijwilligers, en de ontbinding van dat korps wordt, volgens een korrespondentie in de *Indépendance belge*, toegeschreven aan het volgende: Sir James Hudson, wien het ter oore was gekomen dat dit korps voornemens was een landing op de kust van Dalmatie te ondernemen, had zich tot generaal Garibaldi begeven, om hem een onvoorzigtigheid te ontraden, die gevaarlijk voor de Italiaansche zaak kon wezen, en Garibaldi had goed- of kwaadschiks zich aan de begeerte van sir Hudson onderworpen.

Deze mededeeling zou, volgens deze korrespondentie, in overeenstemming zijn met hetgeen gemeld is van pogingen, tegelijkertijd te Weenen en te Turijn door Engeland aangewend, om de beide regeringen te bewegen, zich van alle handelingen te onthouden, die den vrede in Europa konden verstoren. De eerste sekretaris van het Oostenrijksche gezantschap te Parijs, die uit Weenen was gekomen, had evenwel verhaald, dat men algemeen in die hoofdstad gewichtige gebeurtenissen verwachtte, waarop men daar trouwens verwacht was.

ENGELAND.

LONDEN, 7 Mei. Volgens berigten uit Amerika begint de emancipatie der slaven in het district Columbia hare goede uitwerking te doen gevoelen. Het westelijk deel van Virginia, dat zich voor omstreeks een jaar van het

ANTIWERPEN, 8 Mel. België 200 p. 20.-; 4% pp.
ANTWERP, 8 Mel. Belg., 51.90.; Nation. 64.-; Spree 2 m. 20.00;
 3 p. 45.00.

FARLIN, 8 Mel. 3 p. Rente 70.00; 4% pp. 6.00
 Ex-Cant. Sparve. 550.—; Credit mobilier 845.—
 Spree 495.; 2 p. id. —; Mass. Sparve 450.—
 Leasing 74.

